

13 listopada 2007



Czasem wbrew Naturze

Obszary Natury 2000 nie są, ani nie powinny być barierą w prowadzeniu inwestycji infrastrukturalnych - czytamy w wyjaśnieniach resortu rozwoju regionalnego. Chcąc zrealizować przedsięwzięcie na tych terenach trzeba się jednak liczyć z koniecznością spełnienia kilku dodatkowych wymogów oraz dostarczenia większej ilości dokumentów i załączników.

Obszary Natury 2000 nie są, ani nie powinny być barierą w prowadzeniu inwestycji infrastrukturalnych - czytamy w wyjaśnieniach resortu rozwoju regionalnego. Chcąc zrealizować przedsięwzięcie na tych terenach trzeba się jednak liczyć z koniecznością spełnienia kilku dodatkowych wymogów oraz dostarczenia większej ilości dokumentów i załączników.

Ochrona na obszarach Natura 2000 opiera się przede wszystkim na ograniczaniu podejmowania działań mogących w znaczący sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także w znaczący sposób wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000. Jednakże istnieją pewne okoliczności, w których organy administracji mają prawo udzielić zgody na realizację inwestycji ewidentnie szkodliwej dla przyrody obszaru sieci Natura 2000.

Ma to miejsce tylko wtedy, gdy spełnione są jednocześnie 3 warunki, określone w art. 34 ustawy o ochronie przyrody:

- 1. Występuje nadrzędny interes publiczny.** Ważne jest jednak aby miał on charakter trwały i dotyczył np. ważnych aspektów bezpieczeństwa publicznego, warunków zdrowotnych lokalnych społeczności.
- 2. Brak rozsądnej alternatywy dla wybranego wariantu inwestycji.**
- 3. Inwestor zapewni kompensację przyrodniczą,** która zapewni integralność obszaru Natura 2000.

Przed wystąpieniem z wnioskiem o zezwolenie na budowę drogi, rurociągu, czy wysypiska śmieci inwestor będzie musiał wykazać, że wziął pod uwagę możliwe warianty lokalizacji inwestycji oraz wszystkie miejsca gdzie mogłyby wystąpić szkody i co najważniejsze, że jest

w stanie części z tych szkód zapobiec, a w stosunku do nieuniknionych kolizji potrafi je zrekompensować w innym miejscu (np. zalesić teren co najmniej równy powierzchnią temu, który został zajęty przez inwestycję).

Informacje te powinny zostać zawarte w raporcie o oddziaływaniu na środowisko, który podlega ocenie właściwego urzędu. Zgodnie z wytycznymi MRR w zakresie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięć współfinansowanych z krajowych i regionalnych programów operacyjnych, obowiązek sporządzenia raportu OOŚ zależy od stopnia oddziaływania danego przedsięwzięcia na środowisko. Wyróżniamy 3 grupy przedsięwzięć:

1. Przedsięwzięcia znacząco oddziałujące na środowisko, (np. produkcja farb, lakierów, środków ochrony roślin, budowa elektrowni, dróg ekspresowych, lotnisk, autostrad itp.). Sporządzenie raportu OOŚ jest w tych przypadkach obligatoryjne.

2. Przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko. Zgodnie z art. 51 ust. 1 pkt 2 UPOś przedsięwzięcia takie mogą, choć nie muszą, wymagać sporządzenia raportu OOŚ. W takich przypadkach właściwy organ administracji, w procesie tzw. „screeningu” powinien, na podstawie informacji o planowanym przedsięwzięciu dołączonych do wniosku, stwierdzić obowiązek sporządzenia raportu OOŚ wraz z określeniem jego zakresu (tzw. „scoping”).

3. Przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na obszary Natura 2000, nie będące przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko, a wymagającymi uzyskania jednej z decyzji określonych w art. 46 ust. 4 UPOś (np. o warunkach zabudowy lub zagospodarowaniu terenu, pozwolenie na budowę lub rozbiórkę obiektu). Sporządzenie raportu OOŚ w tych przypadkach jest również fakultatywne.

Zgodnie z wytycznymi przedsięwzięcia z grup 2 i 3 będą mogły być realizowane dopiero po uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Co ciekawe uzyskanie tej decyzji będzie konieczne zanim jeszcze beneficjent uzyska decyzje np. pozwolenie na budowę drogi lub ustalającą lokalizację wysypiska śmieci.

Źródło: PAP